

въ Цариградъ въ 547 година и престою тамо до 556 година; въ разстояніе на това време подъ Негово председателство станалъ е особенъ Цариградскій Синодъ преди петыйтъ Вселенскій Соборъ, бывшій въ 553 година; на той Синодъ Юстиніановото узаконеніе заради Охридската Архіепископія было приѣмнато и припознато за дѣло веке извършено 8), което испослѣ и петыйтъ Вселенскій Соборъ е припозналъ, е одобрилъ и е утвърдилъ 9), когато при отсутствіе на Иллирійскитъ Епископы е казалъ: “Мы имаме мнѣніе на Архіепископа т. е. Охридскаго, и оно е доста заради насъ“ 10).

Това учреждение Юстиніаново остана си неизмѣненно и послѣ смѣрътъ Юстиніанова, каквото видиме изъ писма на Папа Григорія Великаго. Овый святитель, щомъ токмо узда отъ Охридскій Синодъ, защото той Синодъ избралъ е Епископа Іоанна за Архіепископа (своего) Иллирійскаго, въ писмо свое къ всички Иллирійски Епископы одобрилъ е такво избираниѣ за това, защото е станало съ единодушно нхно съгласіе. Онъ имъ пише: “Вы ако да пазите поредокъ на стары обычаи, то това нѣщо и намъ донася радостъ за ваша грыжа за това нѣщо, и братство ваше быва безопасно за ваше распоряджаніе. И така понеже мы узнахме изъ писма ваши, които ни пратихте, че сте избрали вы Іоанна, нашего брата и соепископа съ единодушно съгласіе на всикитъ ви, а такожде и съ сѣзволеніе Свѣтлѣйшаго Князя; то мы премного ся възрадовахме, защото, помощію Божіею, възведенъ е въ должность священноначалія той, когото общій сѣдъ вашъ нашелъ е достой-

8) Δοσιθ. περί τοῦ ἐν Ἱερουσ. Πατρ. Βιβλ. Ε'. κεφ. Κ'. § 2 κ' 8.

9) Πυδάλιον editio 1800. pag. 112. Συμβολισις 1. — τρίτη δὲ (αὐτοκαίραλος Ἀρχιεπισκοπή) ἡ Ἀρχιε, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Ε' Συνόδου αὐτοκαίραλος ἐτιμήθη.

10) Πρακτικὸν Συνόδ. Γ. XX. Ἱστορ. τῆς Ε' Συνόδου. Δοσιθ. Ἱερουσ. Βιβλ. Ε'. κεφ. ΙΕ', § 4.